

Paolo Coelho: *De Zahir*.
Uitgeverij Arbeiderspers, 2007

“Waar het hart vol van is” is een Nederlandse uitdrukking. Een Perzisch gezegde luidt: “De liefde is een ziekte waar niemand van af wil. Wie er door wordt getroffen wenst geen genezing, en wie er aan lijdt zoekt geen herstel.”

Zahir is Arabisch en betekent: zichtbaar, aanwezig, onmogelijk om onopgemerkt te blijven. Iets of iemand die, wanneer we ermee in contact komen, langzaam beslag legt op onze gedachten zodat we ons uiteindelijk op niets anders meer kunnen concentreren.

De verteller is een beroemde schrijver die verlaten is door zijn vrouw, hij begrijpt er niets van, hij probeert de draad van zijn leven weer op te pakken, maar ontdekt dat zijn afwezige vrouw zijn Zahir is. Hij weet dat hij van haar houdt, en zij houdt van hem, waarom is ze gegaan, wat is er mis gegaan? In gedachten en gesprekken herinnert hij zich de gesprekken met zijn vrouw, alles wat zij voor hem betekende. Om te kunnen uitleggen tot welk inzicht hij komt, vraagt hij het volgende aan zijn vriendin: Twee brandweermannen hebben een bosbrand geklaard, als ze het bos uitkomen heeft de ene een schoon gezicht en de ander is smerig. Wie gaat naar de beek om zijn gezicht te wassen? Zij zegt: “Degene die vuil is.” “Nee, degene die schoon is want hij ziet het vuile gezicht van de ander en denkt dat hij smerig zal zijn”. Zo is het ook met de liefde wij zien in de ander onszelf weerspiegeld, wat wij willen zien, nodig hebben voor onszelf.

De verteller beseft dat hij altijd bezig is geweest met zichzelf, zijn vrouw niet gezien heeft, niet gehoord heeft wat zij vertelt, hij is alleen maar bezig met zijn eigen drukke agenda. Hij schrijft een boek “een tijd om te scheuren en een tijd om te herstellen”. Door de reacties van mensen op zijn boek hoort hij voor het eerst wat hij zelf geschreven heeft. Eens te meer beseft hij dat hij wel de waarheid weet, maar er zelf niet naar luistert. Wat kan hij nog anders dan zijn hart volgen en op zoek gaan naar zijn vrouw?

Het wordt een innerlijke reis, het doel van de reis is de innerlijke wijsheid, die je alleen vindt als je openstaat voor wat zich onderweg aandient. De verteller leert luisteren en open staan. Het wordt een reis naar de plaats waar zijn vrouw zich teruggetrokken heeft, tot het laatste moment worstelt hij met de vraag of hij nu werkelijk weet wat liefde betekent.

Gea Evenhuis
www.agogischtherapeut.nl